

ಬರುತ್ತಿದ್ದವನೊಬ್ಬ ಏನೆಂದು ವಿಚಾರಿಸಿ, ‘ನಿನ್ನ ಮಗ ಕೆರೆಯ ಬಂಡೆಯ ಮೇಲೆ ಪುಣಿತವ್ಯ’ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದ ಹಾಗಾಗಿ ಮುಳ್ಳಟ್ಟ, ಕಳೆದ ಆರು ದಿನಗಳಿಂದ ಹೋದಂತೆ ಸೀಡಾ ಕೆರೆಯ ಕಡೆ ಹೊರಟಿದ್ದ.

ಕೆರೆಯ ಬಳಿ ಬಂಡಾಗ ಅವನು ಅದೇ ಬಂಡೆಯ ಮೇಲೆ ಪುಣಿತಿದ್ದ.

‘ಮಗ ಗೊಡ್ಡೆ, ಅಟ್ಟೊಂದ್ರೆ ಯೋಳಿಬ್ಲಿ, ತರ್ಥ ಬಂದ್ಯಣ್ಣ ಇಲ್ಲ’ ಎನ್ನುತ್ತ ಅವನನ್ನ ಸಮೀಪಿಸಿದ. ಅದರೆ ಅವನು ಕೆರೆಯೊಳಗೆ ಸೊಂಟದುದ್ದರ ನೀರನಲ್ಲಿ ನಿಂತು ಮುಗಿದಿದು ಮುಳ್ಳಗೇಳಿ ಸೂರ್ಯನಿಗೆ

ತಪ್ಪಣಿ ಬಿಡುತ್ತಿದ್ದ ಏಳಂಟಿ ಮಂದಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರನ್ನ ಆಸಕ್ತಿ, ಕುಶಾಲದಿಂದ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದ. ಕಳೆದ ಆರು ದಿನಗಳಿಂದಲೂ ಅವನನ್ನ ಕರೆದೊಯ್ಲು ಬಂದಿದ್ದಾಗಲೂ ಗೊಡ್ಡೆ ಇಂದಿನಂತೆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು ಸೂರ್ಯನಿಗೆ ತಪ್ಪಣಿ ಬಿಡುವುದನ್ನೇ ನೋಡುತ್ತಾ ಕುಶಿತದ್ದು ಮುಳ್ಳಟ್ಟನಿಗೆ ನೆನಪಿಗೆ ಬಂದು ಅವನ ಭೂಜ ಹಿಡಿದು ಅಲುಗಾಡಿಸಿ ಪ್ರನಃ ‘ಎಲ ಗೊಡ್ಡೆ’ ಎಂದ.

ಅವನ ಕಡೆ ಕತ್ತಿತ್ತಿಯೂ ನೋಡದೆ ‘ಅಪ್ಪಯ್ಯ, ಅಲ್ಲೋಡು ಅಪ್ಪ ಹೆಂಗೊ ಮಾಡ್ತಾರೆ’ ಎಂದು ಅತ್ತ ಕಡೆ ಕೈ ತೋರಿಸಿದ.

